

୧୮ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୨୦ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ ମୁବାରକ୍ ଇସଲାମାବାଦ୍, ଲଣ୍ଡନ

ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କର ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ବଦରୀ ସାହାବୀ ହଜରତ ବିଲାଲ ବିନ୍ ରବାହ୍ ର.ଅଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ରର ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଦ୍ଧକ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ଅଶହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍ଦହୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓହ୍ଦହୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍ଦୁହୁ ଓହ୍ଦହୁ ଅଲ୍ଲାହୁ ଅମ୍ମା ବାଦଫଉଜୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିର୍ରଜିମ୍ । ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିର୍ ରହ୍ମା ନିର୍ରହିମ୍ । ଅଲ୍ହମ୍ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅର୍ରହ୍ମା ନିର୍ରହିମ୍ । ମାଲିକି ଯୋମିଦ୍ଦିନ୍ । ଇୟାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଇୟାକା ନସ୍ତଇନ୍ । ଇହ୍ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍ତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନ୍ଅମ୍ତା ଅଲୈହିମ୍ ଗୈରିଲ୍ ମଗ୍ନୁବି ଆଲୈହିମ୍ ଓଲ୍ଲାଲ୍ଲିନ୍

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ ଓ ସୁରଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ଅନ୍ତେ ହଜୁର ଅନଓର ଅ.ବ କହିଲେ ଗତ ଖୁତବାରେ ମୁଁ ହଜରତ ବିଲାଲ ର.ଅଙ୍କ ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିଲି ଯାହାର କିଛି ଅଂଶ ବାକି ରହିଯାଇଥିଲା, ତାହା ଆଜି ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି । ହଜରତ ଅବୁହୁରେରାଃ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ହଜୁର ସ.ଅ ଖୈବର ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସାରା ରାତି ଯାତ୍ରା କରିବା ଯୋଗୁଁ ସଭିଏଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଥକି ପଡ଼ିଥିଲେ । ଅତଏବ ନିଦ ପୁରା କରିବା ପାଇଁ ହଜୁର ସ.ଅ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ । ସେଠାରେ ହଜୁର ସ.ଅ ହଜରତ ବିଲାଲଙ୍କୁ ଫଜର୍ ନମାଜ ପାଇଁ ଜଗାଇବା ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇ ଶୟନ କରିବାକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଏଥିଅନ୍ତେ ହଜରତ ବିଲାଲଙ୍କର ଯେଉଁଳି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଥିଲା ସେ ନଓଫିଲ୍ ପାଠ କଲେ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଫଜର୍ ନମାଜର ସମୟ ଆସିଲା ସେତେବେଳକୁ ନିଦ୍ରା ତାଙ୍କୁ ବଶିଭୂତ କରି ସାରିଥିଲା । ଅତଏବ ନା ହଜରତ ବିଲାଲ ଫଜର୍ ନମାଜ ପାଇଁ ଉଠିପାରିଲେ ନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାହାବୀ ଏପରିକି ସୁୟର୍ମାଲୋକ ବାହାରି ଆସିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ହଜୁର ସ.ଅ ନିଦରୁ ଉଠିଲେ ଏବଂ ଫଜର୍ ନମାଜର ସମୟ ଗଢ଼ିଯାଇଥିବାରୁ ଆପଣ ବହୁତ ମନସ୍ତାପ କରି କହିଲେ ହେ ବିଲାଲ, ହେ ବିଲାଲ । ହଜରତ ବିଲାଲ ଉଠି ଆସି କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ ମୋ ପିତାମାତା ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଉତ୍ସର୍ଗାତ, ନିଦ ମୋତେ ବଶିଭୂତ କରିଦେଲା । ହଜୁର ସ.ଅ କହିଲେ ଏଠୁ ଚାଲ ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ ନିଜ ବାହନକୁ ଆଗକୁ କଲେ, ସେହିଠାରେ ହଜୁର ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଏବଂ ସୁୟର୍ମାଲୋକ ବାହାରିଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ହଜୁର ସ.ଅ ସେହିଠାରେ ନମାଜ ଫଜର୍ ପାଠ କରାଇଲେ । ନମାଜ ପାଠ କରି ସାରିବା ପରେ ହଜୁର ସ.ଅ କହିଲେ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ଭୁଲିଯାଏ ତେବେ ତାହାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କି ଯେତେବେଳେ ତାହାର ସ୍ମରଣ ହୁଏ ସେହିକ୍ଷଣି ତାହା ପାଠ କରିନେଉ । କାରଣ ଏହିସ୍ୱର୍ମାଲୋକ ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି ନମାଜକୁ ମୋ ପ୍ରଶଂସାଗାନ ସକାଶେ ପାଠ କର ।

ମକ୍କା ବିଜୟ ଦିନ ହଜୁର ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ଖାନା କାବାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ସାଥରେ ହଜରତ ବିଲାଲ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ହଜରତ ଇବ୍ନେ ଉମର ର.ଅ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ହଜରତ ବିଲାଲଙ୍କୁ ପଚାରିଲି କ’ଣ ହଜୁର ସ.ଅ କାବାରେ ନମାଜ ପାଠ କରିଥିଲେ ? ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ହଁ ପଢ଼ିଥିଲେ । ମୁଁ ପୁନଶ୍ଚ

ପଚାରିଲି କେଉଁସ୍ଥଳେ ? ସେ କହିଲେ ସେହି ଦୁଇ ସ୍ତମ୍ଭ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ହ.ବିଲାଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ ଯେ ହଜୁର ସ.ଅ ଖାନା କାବାର କେଉଁସ୍ଥଳେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ନମାଜ ପାଠ କରିଥିଲେ । ହଜରତ ଇବ୍ନେ ଅବି ମଲିକା ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ମକ୍କା ବିଜୟ ଦିନ ହଜୁର ସ.ଅ ହ.ବିଲାଲଙ୍କୁ କାବାର ଛାତ ଉପରେ ଚଢ଼ି ଅଜାନ ଦେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଅତଏବ ସେ କାବାର ଛାତ ଉପରେ ଚଢ଼ି ଅଜାନ ଦେଲେ ।

ଜମାଅତ ଅହମଦିୟାର ଦ୍ଵିତୀୟ ଖଲିଫା ମକ୍କା ବିଜୟ ଦିବସରେ ହ.ବିଲାଲଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା କରି କୁହନ୍ତି ସେହିଦିନ ଯେଉଁ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣାଟି ଘଟିଥିଲା ତାହା ହ.ବିଲାଲ ର.ଅଙ୍କ ଧୂଜା (ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା) ଥିଲା । ହଜୁର ସ.ଅ ହ.ବିଲାଲଙ୍କ ଧୂଜା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ କେହି ବିଲାଲଙ୍କ ଧୂଜା ତଳେ ଶରଣ ନେବ ତାହାକୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଏହି ଆଦେଶରେ କିଭଳି ଗୁଡ଼ ଓ ସୁନ୍ଦର ବାଉଁ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ରହିଥିଲା । ଦେଖ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ହ.ବିଲାଲଙ୍କ ଗୋଡ଼ରେ ରସି ବାନ୍ଧି ତାଙ୍କୁ ମକ୍କାର ଗଲିକନ୍ଧିରେ ଘୋଷାରୁଥିଲେ । ସମଗ୍ର ମକ୍କାର କୌଣସି କୋଣରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶ୍ରା ନେଇ ଶାନ୍ତି ଲଭିବାର ସ୍ଥାନ ନଥିଲା ବରଂ ତାହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି, ହାନିମାନ ଓ ଚାହିଟାପରାର ପାଠସ୍ଥଳି ପାଲଟି ଯାଇଥିଲା । ହଜୁର ସ.ଅ ଏକଥା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲେ କି ଆଜି ବିଲାଲଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାର ଭାବ ବାରମ୍ବାର ଉଠି ମାରୁଥିବ । ଅତଏବ ଏହି ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସାଥୁର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନିଚ୍ଚାୟ ଥିଲା ଯେ ନବୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧ ଇସଲାମର ମର୍ଯ୍ୟାଦା କ୍ଷୁଣ୍ଣ ନକରିଦେଉ । ଅତଏବ ଆପଣ ହ.ବିଲାଲଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧ ଖଡ଼ଗରେ ଶତ୍ରୁର ଶିର ଛେଦ କରିନେଲେ ନାହିଁ ବରଂ ତାଙ୍କ ଧରମ ଭାଇର ହସ୍ତରେ ଏକ ବାନା ଦେଇ ଦଣ୍ଡାୟମାନ କରିଦେଲେ ଏବଂ ହ.ବିଲାଲଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଲେ କି ତୁମେ ଏହି ଘୋଷଣା କରିଚାଲ କି ଯେ କେହି ମୋ ଧୂଜା ତଳେ ଆସି ଛିଡ଼ା ହୋଇଯିବ ତାହାକୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଦେଖ କିଭଳି ସୁନ୍ଦର ଓ ମନୋରମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ହ.ବିଲାଲ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ଏହି ଘୋଷଣା କରୁଥିବେ କି ହେ ମକ୍କାବାସୀ ! ଆସ ମୋ ଭାଇ ବହନ କରିଥିବା ବାନା ତଳେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଯାଅ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ସ୍ଵୟଂ ପ୍ରତିଶୋଧ ପରାୟଣ ଭାବନାରୁ ଖାଲି ହୋଇଯାଇଥିବ । ସେ ଅନୁଭବ କରିନେଇଥିବେ ଯେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଶୋଧ ହଜୁର ସ.ଅ ମୋ ପାଇଁ ବାଢ଼ିଦେଇଛନ୍ତି, କ'ଣ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାର ଆ'ଠାରୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଓ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କିଛି ସ୍ଥିର କରାଯାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା ।

ହଜରତ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉମର ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ସାଧାରଣତଃ ଇଦ୍ ଦିନ ହ.ବିଲାଲ ର.ଅ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ବଢ଼ି ନେଇ ଚାଲୁଥିଲେ । ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ଉମର ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ସେ (ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ) ଉକ୍ତ ବଢ଼ିକୁ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୋତି ଦେଉଥିଲେ । ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ପରେ ହ.ଅବୁବକର ର.ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ କାଳରେ ହ.ବିଲାଲ ର.ଅ ସେହିପରି ବଢ଼ି ଧରି ତାଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲୁଥିଲେ ।

ମୁସା ବିନ୍ ମୁହମ୍ମଦ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ପରେ ସେହି ଦିନ ହ.ବିଲାଲ ସେତେବେଳେ ଅଜାନ ଦେଲେ ଯେତେବେଳେ କି ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ଶେଷକୃତୀ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେ ଅସ୍ଵହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦର୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃର ଆବୃତ୍ତି କଲେ । ସେତେବେଳେ ମସଜିଦ୍ରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ରୋଦନର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର ଗୁଞ୍ଜରିତ ହୋଇ ଉଠିଲା । ଯେତେବେଳେ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କର ଅନ୍ତୋଷ୍ଟିକ୍ରୀୟା ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ହ.ଅବୁବକର ର.ଅ ବିଲାଲଙ୍କୁ ଅଜାନ ଦେବା ପାଇଁ କହିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରତିଉତ୍ତରରେ କହିଲେ ଯଦି ଆପଣ ମୋତେ ଏଥିନିମନ୍ତେ ସ୍ଵାଧୀନ କରିଥିଲେ କି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସାଥରେ ରୁହେ

ତେବେ ତ ଆପଣ ଯେମିତି ଆଦେଶ ଦେଲେ ମୋ ପାଇଁ ସେହିପରି ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ମୋତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଖାତିର ସ୍ଵାଧୀନ କରିଛନ୍ତି ତେବେ ମୋତେ ସେହି ମହାନ ହସ୍ତିକା ଖାତିର ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତୁ ଯାହାର ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଵାଧୀନ କରିଛନ୍ତି । ହ.ଅବୁବକର କହିଲେ ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଖାତିର ତୁମକୁ ସ୍ଵାଧୀନ କରିଦେଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ହଜରତ ବିଲାଲ କହିଲେ ମୁଁ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ପରେ ଅନ୍ୟ କାହା ପାଇଁ ଅଜ୍ଞାନ ଦେବି ନାହିଁ । ହ.ଅବୁବକର କହିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଇଚ୍ଛା, ଏହାପରେ ହ.ବିଲାଲ ମଦିନାରେ ହିଁ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ ଏପରିକି ହ.ଉମର ର.ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟ କାଳରେ ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନ ସୈନ୍ୟସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ (ସିରିୟା) ପ୍ରେରଣ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସାଥରେ ସିରିୟା ଚାଲିଗଲେ ।

ଅସଦୁଲ୍ ଗାବାରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ହ.ବିଲାଲ ହ.ଅବୁବକର ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ ଯଦି ଆପଣ ମୋତେ ନିଜ ପାଇଁ ସ୍ଵାଧୀନ କରିଛନ୍ତି ତେବେ ମୋତେ ନିଜ ନିକଟରେ ରଖନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ମୋତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଖାତିର ସ୍ଵାଧୀନ କରିଛନ୍ତି ତେବେ ମୋତେ ଜିହାଦ୍ ପାଇଁ ଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ହ.ଅବୁବକର ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ତେବେ ତୁମେ ଯାଇପାର । ଅତଏବ ହ.ବିଲାଲ ସିରିୟା ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ନିଜ ଅନ୍ତିମ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେହିଠାରେ ହିଁ କାଳାତିପାତ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ବର୍ଷନାନ୍ତୁଯାୟୀ ସେ ହ.ଅବୁବକର ର.ଅଙ୍କ ସମୟ କାଳରେ ନୁହେଁ ବରଂ ହ.ଉମର ର.ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ କାଳରେ ସିରିୟା ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । ଆଉ ଏକ ବର୍ଷନାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ହ.ବିଲାଲ ର.ଅ ହ.ଅବୁବକର ର.ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ କାଳରେ ମଧ୍ୟ (ମଦିନାରେ) ଅଜ୍ଞାନ ଦେଉଥିଲେ ।

ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଏକଦା ହ.ବିଲାଲ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦେଖିଲେ କି ହଜୁର ସ.ଅ ତାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ହେ ବିଲାଲ ! ତୁମର ଏହା କିଭଳି କଠୋରପଣିଆ, କ'ଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଧା ଆମ ଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ତୁମର ବାହୁଡ଼ି ଆସିବାର ବେଳ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖି ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଚଳିତ ହୋଇ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ନିଜ ବାହନ ଧରି ମଦିନା ଅଭିମୁଖେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ, ମଦିନାରେ ପହଂଚି ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର ସମାଧି ସ୍ଥଳେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅନବରତ ରୋଦନ କଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଥିଲା ଯେମିତି ଜଣେ ଅତ୍ୟଧିକ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଛଟପଟ ହୋଇଥାଏ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ ହସନ ହୁସେନ ମଧ୍ୟ ଆସି ପହଂଚିଗଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହ.ବିଲାଲ ତାଙ୍କୁ ପାଛୋଟି ନେଇ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ ଏବଂ ରୁମ୍ଭନ ଦେଲେ । ହଜରତ ହସନ ହୁସେନ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଆମେ ଚାହୁଁଛୁ କି ସକାଳର ଅଜ୍ଞାନ ଆପଣ ଦିଅନ୍ତୁ । ଅତଏବ ପାହାନ୍ତରେ ବିଲାଲ ମସଜିଦ୍ ର ଛାତ ଉପରେ ଚଢ଼ିଗଲେ ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନ ଦେଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକବରର ଉଜାରଣ କଲେ, ବର୍ଷନାକାରୀ କୁହନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମଦିନା କମ୍ପି ଉଠିଲା ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେ ଅସ୍‌ହଦୁ ଅଲ୍ଲାଜଲାହା ଇଲ୍‌ଲ୍ଲାହର ଶବ୍ଦ ଉଜାରଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ତାହା ଅଧିକ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହେଲା । ଯଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ହଠାତ୍ ଜାଗି ଉଠିଲେ ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେ ଅସ୍‌ହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦୁର ରସୁଲୁଲ୍ଲା ଆବୁଭି କଲେ ସେତେବେଳେ ମହିଲାମାନେ ନିଜ କୋଠରୀରୁ ବାହାରକୁ ଚାଲିଆସିଲେ । ବର୍ଷନାକାରୀ କୁହନ୍ତି ସେଦିନ ପୂର୍ବରୁ ମହିଲା ଓ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଏଭଳି ରୋଦନ କଦାପି ଶୁଣାଯାଇ ନଥିଲା । କାରଣ ହ.ବିଲାଲଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନ ଶୁଣି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ସମୟ ମନେପଡ଼ି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସଭିଏଁ ଅତି ଭାବବିହ୍ୱଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ।

ଜୈଦ ବିନ୍ ଅସଲମ୍ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ବନ୍ଦୁ ଅବୁବକର ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ହଜୁର ଆମ ଭଗିନୀର ବିବାହ ଅମକ ବ୍ୟକ୍ତି ସହ କରେଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ହଜୁର ସ.ଅ କହିଲେ ବିଲାଲଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତୁମର ମତ

କ'ଣ । ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ତଥା ସେହି ସମାନ କଥା କହିଲେ ହଜୁର ସ.ଅ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସେହି ସମାନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ ବିଲାଲଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତୁମର ମତ କ'ଣ । ସେମାନେ ତୃତୀୟ ଥର ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କହିଲେ, ହଜୁର ଆମ ଭଗିନୀର ବିବାହ ଅମକ ବ୍ୟକ୍ତି ସହ କରେଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ହଜୁର ସ.ଅ କହିଲେ ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କ'ଣ ମତ ଯେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ବର୍ତ୍ତମାନ କୁହନ୍ତି ଏଥିରେ ସେମାନେ ନିଜ ଭଉଣୀର ବିବାହ ହ.ବିଲାଲଙ୍କ ସହିତ କରିଦେଲେ ।

ହଜରତ ମୁସଲେହ ମଉଦ ର.ଅ ହଜରତ ବିଲାଲଙ୍କ ଏକ ଘଟଣା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ପଦ ଓ ଆସନର ଚକ୍କା ଏପରି କରିଛନ୍ତି କି ହଜରତ ଉମର ର.ଅ ନିଜ ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟ କାଳରେ ଏକଦା ମକ୍କା ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେ ଦାସମାନଙ୍କ ରୁଚି ଧରି ଘୋଷାରୁଥିଲେ, ହଜରତ ଉମର ର.ଅଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ସକାଶେ ଆପଣଙ୍କ ସେବାରେ ଜଣ ଜଣକରି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ତାହା ଇଦ୍ ଦିନ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ହଜରତ ବିଲାଲ ତଥା ଅନ୍ୟ କ୍ରୀତଦାସମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ବସି ହିଁ ଥିଲେ ଯେ ହ.ବିଲାଲ ଆସି ପହଂଚିଲେ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପୁଞ୍ଜୁଳା ଶରୀରରେ ଜୋତା ପିନ୍ଧି ନାହାନ୍ତୁଲେ ତାଙ୍କ ଛାତି ଉପରେ ଓଜନିଆ ପଥର ଖଣ୍ଡ ରଖି ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ କୁହ କି ତୁମ ଉପାସ୍ୟ ଲାତ ଓ ଉଜ୍ଜା କିନ୍ତୁ ସେ ଅସ୍ତ୍ରଦୁ ଅଲ୍ଲାଇଲାହା ଇଲ୍ଲାଃ କହୁଥିଲେ । ହଜରତ ଉମର ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ବିଲାଲଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ଧନାତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଆପଣମାନେ ଟିକେ ପଛକୁ ଘୁଞ୍ଚିଯାନ୍ତୁ ଏବଂ ହଜରତ ବିଲାଲଙ୍କୁ ବସିବାକୁ ସ୍ଥାନ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ହଜୁର ଅନସ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ସୁତରାଂ ବଳିଦାନ ଦେବାରେ ହିଁ ମଣିଷକୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଉଚ୍ଚ ଆସନ ହାସଲ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଇସଲାମର ଏହି ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ରହିଛି ଯେ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଆସନ ସୁନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହିଥାଏ । ତେଣିକି ସେ ହବ୍ଶି କ୍ରୀତଦାସ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ଅବା କୌଣସି ନିମ୍ନ ବର୍ଗର ଲୋକ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦକ୍ଷତା ଅନୁଯାୟୀ ପଦ ଓ ଆସନ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ । ଏପରି ନୁହେଁ କି କିଏ ଧନୀ ଓ କିଏ ଗରିବ ଦେଖି ପଦ ଦେବା । ଯଦି ନିଜକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ କରି ନିଜର ସର୍ବସ୍ୱ ବଳିଦାନ କରିବାର ଭାବନା ନେଇ ଆସିବେ ଏବଂ ବଳିଦାନ କରିବେ ତେବେ ସେହି ସ୍ତର ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ହଜରତ ବିଲାଲଙ୍କ ଜୀବନୀର କିଛି ଅଂଶ ବାକି ରହିଛି ଯାହାକି ମୁଁ ଆସନ୍ତା ଖୁତବାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।

ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହ୍‌ମଦୁହୁ ଓ ନସ୍‌ତଇନୁହୁ ଓନସ୍‌ତର୍ଫିରୁହୁ ଓନୁମିନୁ ବିହି ଓନତଓକ୍‌କଲୁ ଅଲୈହି ଓ ନଉଜୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍‌ଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ଯହ୍‌ଦିହିଲ୍ଲା ଫଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ଯୁଜ୍‌ଲିଲ୍‌ହୁ ଫଲା ହାଦିୟା ଲହୁ ଓନଶ୍‌ହଦୁ ଅଲ୍‌ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓନଶ୍‌ହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍‌ଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହ୍‌ମକୁମ୍‌ଲ୍ଲାହା ଇନ୍‌ଲ୍‌ଲାହା ଯାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦ୍‌ଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍‌ସାନି ଓଇତାଇଜିଲ୍ କୁର୍ବା ଓୟନ୍‌ହା ଅନିଲ୍ ଫହ୍‌ଶାଇ ଓଲ୍ ମୁନ୍‌କରି ଓଲ୍ ବଗ୍‌ଇ ଯଇଜୁକୁମ୍ ଲଅଲ୍‌ଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନା ଉୟକୁରୁଲ୍ଲାହା ଯୟକୁରୁକୁମ୍ ଓଦ୍‌ଉହୁ ଯସ୍‌ତଜିବ୍ ଲକୁମ୍ ଓଲୟିକ୍‌ରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍‌ବର୍ ।

